

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXXIV. Continuatio ejusdem Historiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

& dare claras rerum Divinarum cognitiones hominibus rudibus, & indignis; unde si eas in te experiaris, noli extolli; sed crede, tibi tanquam uni ex illis datas esse.

MEDITATIO CCXXIV.

Continuatio ejusdem Historiæ.

Joan. 4.

PUNCTUM I. Dicit ei **JESVS**: *Vade, voca Virum tuum, & veni huc. Respondit mulier, & dixit: Non habeo Virum. Dicit ei JESVS: Bene dixisti, quia non habeo Virum: quinque enim Viros habuisti; & nunc quem habes, non est tuus Vir: hoc verè dixisti.* Dicit ei mulier: *Domine video, quia Propheta es Tu.* Joan. 4. v. 16. Audiverat Samaritana præteritorum suorum actuum manifestationem miraculosam, audiverat etiam eodem Miraculo confirmatam claram Christi confessionem, qua se esse Messiam confessus est. Reliquit ergo hydriam suam, & abiit in civitatem, & dixit illis hominibus: *Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia, quæcumque feci. Nunquid ipse est Christus? extêrunt ergo de civitate, & veniebant ad eum.* à v. 28. Hoc Mysterio, quòd mulier Christum annuntiat, hydriam suam reliquerit, significatur nobis, quòd nos Christum annuntiaturi, omnia terrena relinquere debeamus, quorum, utpote rerum fluxarum, ac vilissimarum possessio, ac capacitas, pluris non est æstimanda, quàm hydria aquæ, quæ etiam facile frangitur, & potum vilissimum continet. Neque hoc alios ad Christum adducendi munere, atque

etiam copioso quandoque fructu extolli debemus; videntes per Divinam Dispositionem, & Gratiā fidem etiam à rudi muliercula strenuè, & cum fructu fuisse præstitum, ut patet etiam ex v. 39.

PUNCT. II. *Cùm venissent ergo ad illum Samaritani, rogaverunt eum, ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multò plures crediderunt in eum, propter Sermonem ejus.* à v. 40. Ecce! Samaritani, qui comparatione Populi Israëlitici erant veluti Schismatici, & Hæretici, avidissimè audiverunt Christum, & intra duos dies plus profecerunt, quàm Pharisei, Scribæ, & Sacerdotes ex Populo Israëlitico tribus annis. Non sinamus Religiosi simili modo nos superari, ac confundi à Sæcularibus, ut ipsi Doctrinas Cælestes libentiùs audiant, & plus ex ipsis proficiant, quàm nos ex multiplici Auditione, Læctione, Meditatione earundem. Sic etiam contingit, ut incipientes, & tirones in Virtutis palæstra, in profectu & Perfectione brevè vincant milites Veteranos, quia apud ipsos principia fervent, apud hos Virtutum, ac rerum Spiritualium studia languent. Idem sibi ne contingat, quivis tepidus Christi cultor caveat, ne scilicet à recenter conversis ad Fidem vel ad meliorem Vitam, Virtutis amore, ac studio Cælestis Sapientiæ superetur.

PUNCT. III. *Et mulieri dixerunt: quia jam non propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audivimus, & scimus: quia hic est verè Salvator Mundi.* Ecce nullum memoratur Miraculum, hoc triduo apud Samaritanos à Christo patratum: imò protestantur, se non credere propter loquelam mulieris testantis de Miraculosa revelatione vitæ suæ præteritæ. Sancta enim Christi per biduum cum ipsis Conversatio

satio, & sermonis fervor, ac efficacia valebat ad multorum Conversionem. Sic si verbo & exemplo Proximis nostris prodesse studemus, nullo alio opus est Miraculo, ad magnos progressus faciendos.

MEDITATIO CCXXV.

Continuatio ejusdem Historia.

Joan. 4.

PUNCTUM I. *Et continuo venerunt Discipuli ejus, & mirabantur, quia cum muliere loquebatur; nemo autem dixit: quid queris, aut quid loqueris? v. 27.* Insolitum quippe erat Christo, seorsim loqui cum muliere, idque hoc fine, teste S. Cyrillo, & alijs communiter, ut Castitatis & Honestatis omnibus Fidelibus, sed maximè Clericis & Religiosis Exemplum daret: quia, ut dicitur Eccli. 42. v. 13. *De vestimento procedit tineas, & à muliere iniquitas viri.* Non ergo nisi rarò, cautè, publicè, breviter, & ex necessitate cum mulieribus loquendum. Imitandi etiam sunt Discipuli, qui in Christi Sermonem non ausi sunt curiosè inquirere. Sic ne in morum civilitatem, & animi tui quietem offendas, noli aliorum sermones, & actiones scrutari.

PUNCT. II. *Interea rogabant eum Discipuli dicentes: Rabbi, manduca. v. 13.* Ecce, rogandus fuit Christus, ut manducaret: inviti enim quodammodo, & non nisi consueta necessitate coacti, ad reficiendum corpus induci debemus, nec voluptati, sed meræ necessitati servire: & dum corpus edendo reficitur, sua etiam refectio Animæ præbeatur. Unde sequitur

B 3

PUNCT.